

Arrest

nr. 110 539 van 24 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 23 september 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 18 september 2013 tot nietigverklaring van een visum en de vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2013 om 11 uur .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die *loco* advocaat A. MUBERANZIZA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij wordt op 18 september 2013 door de grensinspectie op de luchthaven van Zaventem staande gehouden, komende uit Conakry. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt diezelfde dag een beslissing tot

nietigverklaring van een visum, een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegenplaats en een beslissing tot terugdrijving. Deze twee eerste beslissingen worden met de huidige vordering aangevochten.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering wat de tweede bestreden beslissing betreft

2.1. De tweede bestreden beslissing houdt een maatregel van vrijheidsberoving in zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet. Ter terechtzitting wijst de Raad ambtshalve op dit artikel, dat luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 29, tweede lid, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

2.2. Voor zover verzoekende partij zich met haar vordering richt tegen de beslissing tot vasthouding, zijnde de tweede bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat op grond van bovenvermelde bepaling enkel een beroep bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats openstaat. De Raad is dienaangaande onbevoegd bij gebrek aan rechtsmacht.

2.3. De vordering gericht tegen de tweede bestreden beslissing is onontvankelijk.

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden wat de eerste bestreden beslissing betreft

Daargelaten de vaststelling dat de eerste bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt en de verzoekende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk bevestigt dat de terugdrijving niet het voorwerp uitmaakt van haar vordering zodat de vraag naar de ontvankelijkheid van de vordering zich kan stellen, kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.2.1. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij onder het kopje *“moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* het volgende stelt :

“Le requérant a payé cher ses vacances qu’il n’a pas encore pu savourer.

Il est enfermé au Centre de Transit Caricole pour un délai ignore en vue de son refoulement qui peut intervenir d’un moment de l’autre, à partir de demain.

L’exécution des décisions querellées créerait un préjudice grave et difficilement réparable.

Cela fait longtemps qu’il veut visiter la France et rencontrer par la même occasions les membres de sa famille qu’il n’a pas vus depuis longtemps.

L’exécution des décisions prises serait injuste et, en plus, elle créerait un dommage disproportionné par rapport aux préjudices énormes que subirait le requérant.

En conséquence, les préjudices graves difficilement réparables doivent être déclarés établis, tant sur le plan professionnel que vis-à-vis de ses obligations parentales.”

3.2.2. Vooreerst wordt opgemerkt dat de Raad niet bevoegd is voor de beoordeling van de grief die betrekking heeft op de vasthouding. Overeenkomstig artikel 71 van de vreemdelingenwet heeft de Raad hiertoe geen rechtsmacht. Dit onderdeel is onontvankelijk.

Voor wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt de verzoekende partij dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing met zich meebrengt dat zij niet langer in de mogelijkheid zal zijn haar voorziene vakantieplannen, die zij al duur betaald heeft te realiseren. Zij wijst erop dat zij al lang de wens koestert Frankrijk te bezoeken en familieleden te ontmoeten die zij al lang niet meer zag. Voorst stelt zij op vage wijze dat een moeilijk te herstellen nadeel zich zal voltrekken "op professioneel plan" en ten overstaan van haar ouderlijke verplichtingen.

De verzoekende partij voert een nadeel aan dat in principe althans herstelbaar is. Verzoekende partij kan immers, indien de bestreden beslissing onwettig zou worden bevonden een schadevergoeding vorderen die een genoegdoening kan vormen voor de aangevoerde schade (RvS 27 december 2004, nr. 138.886). Een loutere verstoring van vakantieplannen kan niet worden aangezien als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (RvS 19 december 2003, nr. 126.668). De kosten van de reis vormen een zuiver financieel nadeel dat eenvoudig te becijferen is en evenmin moeilijk te herstellen is (RvS 21 augustus 2003, nr. 122.271). De verzoekende partij voert geen andere elementen aan en laat na om met concrete gegevens de ernst van het nadeel aan te tonen, evenals de moeilijke herstelbaarheid ervan. Van de verzoekende partij mag verwacht worden dat zij precieze aanduidingen geeft omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel. Wat het nadeel op haar professioneel leven betreft en haar ouderlijke verplichtingen licht zij dit niet in het minst toe.

Alleszins, met de algemene uiteenzetting die de verzoekende partij geeft, maakt zij niet *in concreto* aannemelijk dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou ondergaan.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan niet worden aangenomen.

3.3. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. BEELEN